

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Četvrtak, 1. studeni 2018.

[Multimedia]

Izaberimo put blaženstva

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobru svetkovinu vam želim!

Prvo današnje čitanje, iz Knjige Otkrivenja, govori nam o nebu i stavlja nas pred „veliko mnoštvo“, što se izbrojiti ne može, „iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika“ (*Otk 7, 9*). To su sveci. Što rade „tamo gore“? Pjevaju zajedno, radosno slave Boga. Bilo bi lijepo čuti njihovu pjesmu... Ali možemo zamisliti kako to izgleda: znate li kada? Na misi, kad pjevamo „*Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot...*“. To je pjesma hvale – kaže Biblija – koja dolazi s neba, koja se tamo pjeva (usp. *Iz 6, 3, Otk 4,8*), to je pjesma hvale. Dakle, kad pjevamo „Svet“, ne samo da mislimo na svece, već činimo ono što čine oni: u tome trenutku, na misi, s njima smo ujedinjeni više nego ikad.

I svi smo ujedinjeni sa *svim* svetima: ne samo s najpoznatijima, koji se spominju u kalendaru, nego i s onima „iz susjedstva“, članovima naših obitelji i poznanicima koji su sada dio tog neizmjernog mnoštva. Danas je, dakle, *obiteljski blagdan*. Sveci su nam bliski, štoviše, oni su naša prava braća i sestre. Oni nas razumiju, vole nas, znaju što je naše pravo dobro, pomažu nam i čekaju nas. Oni su sretni i žele da i mi budemo sretni s njima u raju.

Zato nas pozivaju na put sreće, koji pokazuje današnje Evanđelje, koje je tako lijepo i dobro poznato: „Blago siromasima duhom [...] Blago krotkima [...] Blago čistima srcem...“ (usp. *Mt 5, 3-8*). Ali kako? U Evanđelju se kaže da su blaženi siromašni, a svijet naziva sretnima bogate. U Evanđelju se kaže da su blaženi krotki, a svijet kaže da su blaženi naduti. U Evanđelju se kaže da su blaženi krotki, a svijet kaže da su blaženi prepredeni i oni koji se predaju užicima. Ovaj put blaženstva, svetosti, kao da vodi porazu. A ipak – podsjeća nas nadalje prvo čitanje – sveci drže „palme u rukama“ (*r. 9*), to jest simbole pobjede. Pobijedili su oni, a ne svijet. I oni nas potiču da

stanemo na njihovu stranu, na stranu Boga koji je Svet.

Zapitajmo se na kojoj smo mi strani: na strani neba ili zemlje? Živimo li za Gospodina ili za sebe same, za vječnu sreću ili za neki časoviti užitek? Zapitajmo se: želimo li zaista svetost? Ili se zadovoljavamo time da budemo kršćani koji se nemaju čega sramiti, ali koji se nemaju čime ni hvaliti, koji vjeruju u Boga i cijene druge, ali bez pretjerivanja? Gospodin „traži sve, a zauzvrat nam nudi pravi život – on nudi sve –, sreću za koju smo stvoreni“ (apostolska pobudnica *Gaudete et exsultate*, 1).

Ukratko, ili svetost ili ništa! Dobro nam je da dopustiti da nas sveci, u čijem životu nije bilo osrednjosti i koji s neba „navijaju“ za nas, potaknu da izaberemo Boga, poniznost, krotkost, milosrđe, čistoću, da više budemo zaljubljeni u nebo nego u zemlju.

Danas naša braća i sestre ne traže od nas da još jednom poslušamo lijepo Evanđelje, već da ga provodimo u djelo, da krenemo na put blaženstava. Ne radi se o tome da činimo izvanredne stvari, već o tome da svakodnevno slijedimo taj put koji nas vodi u raj, koji nas vodi u obitelj, koji nas vodi kući. Zato danas naziremo svoju budućnost i slavimo ono za što smo rođeni: rođeni smo zato da nikada više ne umremo, rođeni smo zato da uživamo u Božjoj sreći! Gospodin nas potiče i onome koji kroči putom blaženstava kaže: „Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!“ (*Mt* 5, 12). Neka nam Sveta Majka Božja, Kraljica svetaca, pomogne da odlučno kročimo putom svetosti; ona, koja je Vrata nebeska, neka uvede naše drage pokojnike u nebesku obitelj.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

[...]

Sutra popodne posjetit ću groblje Laurentino u Rimu: pozivam vas da me pratite molitvom na ovaj dan u kojima molimo za pokoj duše onih koji su nam prethodili u znaku vjere i spavaju snom mira.